

La República

DIARI D'UN NOU PAÍS WWW.LAREPUBLICA.CAT

19 D'OCTUBRE DE 2018 · NÚM. 2

EDITORIAL

Tanqueu-vos i no sortiu fins tenir un acord per guanyar la República Catalana

OPINIÓ

La democràcia és el primer pressupost

SOM MAJORIA DEMOCRÀTICA

EDITORIAL

TANQUEU-VOS I NO SORTIU FINS TENIR UN ACORD PER GUANYAR LA REPÚBLICA CATALANA

JOAN PUIG

Dirigents de JuntsxCat, ERC, CUP, ANC i Òmnium us ho demana molta gent, el clam d'unitat us exigeix que pacteu un nou full de ruta acordat i que sigui guanyador, si cal us tanqueu les hores que facin falta i feu públic un gran acord per guanyar.

Prou de paraules buides, de negociacions que acaben com acaben, de punyalades entre vosaltres, tots som necessaris per guanyar davant un estat repressor com l'espanyol que mai, mai donarà un referèndum si no és que algun poder real els obligui.

Els més de 2 milions de persones mobilitzades us demanen aquest gran acord i no caure en declaracions buides de contingut i contradictòries que donen arguments a l'unionisme. Veiem aquests dies la pressió quasi pornogràfica contra els partits independentistes per tal que aprovin uns pressupostos plens de trampes, com sempre són els comptes de l'Estat espanyol. Cada any el 30% d'aquest fantàstic pressupost no es compleix, però tot i això els opinadors ben asseguts en la seva comoditat i els grans grups de comunicació treballen mentint perquè els independentistes els votin.

Líders polítics i socials del moviment independentista, no feu més declaracions. Silenci, tanqueu-vos i fins que no aprobeu un acord per guanyar la República Catalana no parreu, els independentistes us ho agrairan.

Postdata 1: Diuen que en els dies vinents i de forma discreta tindrem una primera trobada, esperem que sigui veritat i serveixi per a alguna cosa.

Postdata 2: Diuen que un sector important de JuntsxCat avalaria Oriol Junqueras com a cap d'una llista unitària a Europa. Acceptaria ERC el repte? **Anar a la notícia +**

DIUEN QUE EN ELS DIES VINENTS I DE FORMA DISCRETA TINDREM UNA PRIMERA TROBADA, ESPEREM QUE SIGUI VERITAT I SERVEIXI PER A ALGUNA COSA

OPINIÓ

LA DEMOCRÀCIA ÉS EL PRIMER PRESSUPOST

MIQUEL PÉREZ LATRE

Permeteu-me el joc de paraules, potser pensareu amb raó que un pèl forçat, que dona títol a aquestes breus reflexions. Pressupost és sinònim de pressupòsit i pressupòsit és l'efecte de pressuposar o suposar per endavant. En aquest sentit el pressupost de qualsevol societat que s'ho valgui és la democràcia, cada vegada, per cert, més en qüestió arreu del món. Escoltar les notícies fa feredat. D'Estat Units a Hong Kong. Passant pel Brasil, Turquia o l'Aràbia Saudí. I dins mateix de la vella Europa, a Hongria o al Regne d'Espanya. La democràcia, insistim sense descans, ha de ser el primer pressupost. Abans de parlar del repartiment de la despesa de l'Estat ve el respecte als drets fonamentals. No m'agrada que s'estigui parlant tant dels presos com a condicionant principal de l'actitud dels partits independentistes a Madrid durant les properes setmanes. De fet, fins i tot ells així ho han expressat directament més d'una vegada i de dos. Cal parlar globalment de la necessitat de restablir la democràcia a Catalunya, liquidada descaradament a partir del cop d'estat del 20 de setembre de 2017.

D'aleshores ençà, una autèntica orgia autoritària amb l'objectiu d'evitar al preu que sigui l'exercici del dret a l'autodeterminació de la comunitat política catalana: procediments judicials sense cap respecte ni control de legalitat, amb aixafament de tota mena de drets relatius a l'expressió i la participació política, la manifestació, la informació o el secret de la correspondència. Esclat pels aires de la tutela judicial efectiva, del dret al jutge predeterminat per la llei i a la defensa. Invenció d'un relat judicial que, al servei de l'objectiu prefixat d'eliminar físicament... **Anar a la notícia +**

Director Joan Puig

Editor Joan Puig

Cap de redacció Joan Solé Giménez

Redacció Marina Almansa, Gerard Sesé, Marina Bou, Josep Torreño, Joan Vila i Boix, Adrià Soldevia i Aleix Ramírez

Disseny Gemma Lapedriza

Fotografia Marc Puig

Redacció, administració i publicitat

Carrer Caballero, 65 · 08014 Barcelona · www.larepublica.cat

Email de contacte: gestio@catmedia.cat

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT VALENCIANA

POLÍTICA

ELS JORDIS, UNA LLIÇÓ ENCARA PER APRENDRE

JOAN SOLÉ

Passaven les nou del vespre quan el 324 anunciava que la jutge Carmen Lamela decretava presó provisional sense fiança per a Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, presidents de l'ANC i Òmnium Cultural. D'això en farà un any, i encara avui l'independentisme polític no ha après absolutament res de la lliçó que els Jordis varen deixar dels fets de setembre i octubre del 2017.

Des del primer minut que el president Mas va intentar aglutinar i apropiat-se el moviment independentista l'any 2012 amb un cartell on intentava recollir la "voluntat d'un poble" que el va empenyer a convocar eleccions, fins avui, l'única lliçó que ha regalat la societat civil republicana que avui representen fidelment els Jordis és que sense unitat no hi ha victòria. Ha passat un any, i si hom ha de fer una anàlisi sobre la situació en la qual es troba el republicanisme català aquesta detecta una impotència transversal en veure com les direccions i els popers dels partits es maten a la xarxa, i en públic, per veure qui concentra una hegemonia parlamentària pusil·lànime que assegurui les cadires del 21 de desembre.

És difícil entendre a quina mena de joc estan participant els actors que, en teoria, han de conduir el país a la plena llibertat. Batalles intestinals, retrets i una hemeroteca que millor que no obrin perquè hi sortirà tothom escaldat. Articles d'opinió calculats

per confrontar posicions, consellereries trucant a redaccions per qüestionar titulars o, directament, el boicot contra unes capçaleres que empenyen un estat d'opinió que aposta per mantenir el pols.

Ho expresso amb total sinceritat, és incomprendible que, un cop la Cadena SER filtra l'esborrany de l'escrit d'acusació de la Fiscalia, on es prepara una condemna -li diuen mínima- de 15 anys als presos i preses, i

L'ÚNICA LLIÇÓ QUE HA REGALAT LA SOCIETAT CIVIL REPUBLICANA QUE AVUI REPRESENTEN FIDELMENT ELS JORDIS ÉS QUE SENSE UNITAT NO HI HA VICTÒRIA

amb el vicepresident legítim, Oriol Junqueras, com a responsable més de 20, encara hi ha qui s'entesta a fer córrer declaracions del passat que posen en dubte el company de viatge. No ho entenc, i admeto que tampoc ho entendre. Si en l'hora més greu d'aquest país al segle XXI s'inverteix més temps a matar-se -políticament- que no pas d'agafar-se del braç per combatre una presó i un exili injustos, quan carai hi haurà la unitat que el carrer demana en cada concentració? I concret,

que conec les rèpliques, unitat no és sinònim d'anar junts sempre. Però sí fer-ho quan és necessari per guanyar.

Els Jordis el mes de setembre i octubre passat van donar una classe magistral d'unitat que enorgulleix la causa. Varen ser dignes d'una excepcionalitat històrica on sabien que al carrer o hi havia unitat o els republicans no hi tenien res a fer amb un Estat que no té cap remordiment a l'hora de fer ús de la repressió policial. L'efemèride d'avui, reflex d'una vergonya espanyola que esquitxa el silenci còmplice d'Europa, emplaça els actors que ocupen la primera fila a reflexionar sobre la sobreexcitació que critiquen però que alimenten amb ple coneixement. A pensar si cal seguir invertint més temps a les lluites per veure qui és més desobedient o si, definitivament, s'emplacen a teixir una estratègia nacional i internacional que prepari la resposta institucional i social a les sentències dels judicis.

Si alguna cosa va deixar clar el primer aniversari del referèndum de l'1 d'octubre, és que hi ha una bossa destacada de republicans que ja no compren la retòrica, que han tastat una llibertat que volen fer seva per sempre. I les sentències... Atents a les sentències. L'Estat decidirà entre escarment i humiliació. Un càstig que encendrà una metxa que si no té unes institucions a l'alçada, aquestes es veuran superades. La lliçó dels Jordis és explícita i concreta, unitat o derrota. Que se l'apliquin. **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

COTARELO AVISA: “APROVAR ELS PRESSUPOSTOS ÉS ACCEPTAR QUE CATALUNYA ÉS UNA COLÒNIA”

TAMBÉ CREU QUE PODEMOS I PSOE FAN SERVIR LES POLÍTIQUES SOCIALS A ESPANYA PER ESCLAFAR L'AUTODETERMINACIÓ DELS CATALANS

GERARD SESÉ

El catedràtic i polític madrileny Ramon Cotarelo, que va tancar la llista d'ERC a les passades eleccions del 21-D, ha fet una piulada que esdevé tota una declaració d'intencions i alhora una advertència cap a ERC i PDeCAT sobre la seva possible

aprovació dels pressupostos de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias.

Cotarelo, fent ús del seu estil directe i contundent, adverteix: “Aprovar els Pressupostos Generals de l'Estat significa acceptar la situació colonial a Catalunya on uns comissaris polítics, jutges i fiscals empresonen a qui el Gobierno ordena. Vol dir fer servir les polí-

tiques socials a Espanya per esclafar l'autodeterminació dels catalans.”

El tuit s'emmarca en un context de “pres-sing” a ERC i PDeCAT del moviment sobiranista i independentista que no veu bé que s'aprovin els comptes del Gobierno del PSOE sense que aquest hagi fet cap gest pels presos ni pel referèndum. [Anar a la notícia +](#)

POLÍTICA

EL GOBIERNO ADMET QUE NOMÉS HI HAURÀ UN REFERÈNDUM SI LA SITUACIÓ ES DESCONTROLA

JUSTIFICA QUE CAMERON CONVOQUÉS LA VOTACIÓ PERQUÈ “SE LI'N VA ANAR DE LES MANS”

JOAN SOLÉ

La vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, ha exposat d'una manera molt clara què podria facilitar que l'Estat acceptés convocar un referèndum pactat sobre l'autodeterminació de Catalunya, i aquest motiu no és cap altra que el descontrol de la situació.

Entrevistada al programa El Món a RAC1, Calvo ha equiparat la situació d'aquí amb la del referèndum del Regne Unit: “L'autodeterminació no està reconeguda en cap democràcia. A Escòcia no hi va haver un referèndum pactat. A David Cameron se li'n va anar de les mans aquesta situa-

ció”. Segons la vicepresidenta, “no existeix cap constitució de les democràcies amb les quals Espanya es compara que incloguin la possibilitat de fer un referèndum d'autodeterminació”.

Calvo ha exhibit, a més, una greu manca d'empatia amb els milions de catalans que varen votar per la independència assegurant

NO CREC QUE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA ES REFORMI MAI PERQUÈ ES PUGUI INCLOURE UN REFERÈNDUM

que són una “minoria” respecte a tots els espanyols i, conclou, “no crec que la constitució espanyola es reformi mai perquè es pugui incloure un referèndum d'autodeterminació. Les democràcies no es plantegen el dret a l'autodeterminació en cap cas. Hi ha constitucions en què està expressament prohibit”.

En aquest sentit, ha rebutjat demanar perdó per la repressió policial de l'1 d'octubre perquè, a parer seu, “aquest govern no pot demanar perdó per una cosa com l'1 d'octubre que no ha fet. Ja li vaig dir al senyor Cosidó que el que no era admissible era l'1 d'octubre de l'any”.

[Anar a la notícia +](#)

L'AUTODETERMINACIÓ NO ESTÀ RECONEGUDA EN CAP DEMOCRÀCIA. A ESCÒCIA NO HI VA HAVER UN REFERÈNDUM PACTAT

POLÍTICA

TXELL BONET PLANTA CARA A LA MANIPULACIÓ DE LA VANGUARDIA PER CRIMINALITZAR ELS JORDIS

ACUSA EL DIARI DE FER "LA ROSCA AL FALS RELAT DE LA VIOLÈNCIA"

JOAN SOLÉ

La periodista Txell Bonet ha dit prou a la manipulació informativa de La Vanguardia. La dona de Jordi Cuixart ha carregat durament contra un article del diari del Grup Godó on assegura que les mobilitzacions organitzades per l'ANC i Òmnium tenien una finalitat: "la celebració d'un referèndum i la proclamació d'una República catalana, independent d'Espanya". Una fita que, "assegura, es desenvolupava al marge de les vies legals".

Aquest blanquejament de la repressió judicial ha provocat la resposta de Bonet, que es pregunta, "des de quan el dret a manifestar-se és una actuació al marge de les vies legals?". Manifestar-se, afegeix, "és un dret fonamental, i manifestar-se a fa-

vor d'un referèndum és un acte totalment legítim de llibertat d'expressió, un altre dret fonamental".

La periodista, afegeix, que "ni judicialment ni periodísticament podem permetre la criminalització de la mobilització ciutadana". [Anar a la notícia +](#)

POLÍTICA

EL XANTATGE DE PABLO IGLESIAS ALS INDEPENDENTISTES "PER APROVAR ELS PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT ENS NECESSITEN"

GERARD SESÉ

Els socialistes i els de Podemos han pactat uns pressupostos impossibles. Pedro Sánchez ha cedit a Pablo Iglesias amb uns acords que sap que no prosperaran. Però la jugada és maquiavèlica: uns pressupostos socials que no tiraran endavant per culpa dels independentistes.

La principal perjudicada és Esquerra i Pablo Iglesias ho saps. D'aquí al vídeo que us mostrem on demostra obertament i sense embuts que això va de xantatge. El líder de Podemos envia un missatge als republicans: "no crec que no vulguin impedir que apujar

el sou mínim a 900 euros" si tenen altres prioritats. A més els recorda que "per a aprovar els pressupostos de la Generalitat ens necessitem a la taula". Màxim cinisme d'Iglesias que sap que gràcies a Llarena, ara, els comuns, són necessaris per a aprovar els comptes.

Un salari mínim de 900 euros i més...

Els acords entre socialistes i podemitas és un salari mínim de 900 euros, legislar baixes de paternitat i maternitat iguals, cedir la regulació dels lloguers més cars als ajuntaments i apujar un punt l'impost de patrimoni a fortunes per sobre... [Anar a la notícia +](#)

POLÍTICA

ANTENA3 BARREJA ELS MORTS DELS AIGUATS A MALLORCA AMB ELS INDEPENDENTISTES

MOLT GREU LA PEÇA D'AQUEST TELENOTÍCIES MESCLANT CONCEPTES AMB LA INTENCIÓ DE DIFAMAR EL REPUBLICANISME

GERARD SESÉ

El grup d'Atresmedia no cessa la seva mesquina. A les notícies d'Antena3 s'han atrevit a mesclar independentistes i la catàstrofe dels aiguats a Mallorca que, malauradament, ja té 12 morts confirmades.

Resulta que segons el noticiari de la caverna Mallorca no té una Unitat Militar d'Emergències (UME) per culpa dels partits independentistes de les Balears hi van votar en contra. Això, per tant, ha dificultat les tasques de rescat i ajuda amb conseqüències nefastes. Qualsevol excusa és bona per a barrejar morts i independentisme.

QUALSEVOL EXCUSA ÉS BONA PER A BARREJAR MORTS I INDEPENDENTISME

UNA AFIRMACIÓ FALSA

Si bé és cert que els partits sobiranistes de les illes van votar en contra de l'UME, la veritat és que els vots dels partits unionistes van fer que s'aprovés l'abril passat. La qüestió és que el govern del PSOE encara no ha iniciat la implementació de la construcció militar. La realitat va ser aquesta: El Parlament balear va instar a l'abril al Govern a negociar amb el Ministeri de Defensa espanyol per estudiar la possibilitat de crear una base permanent de la UME a les illes. La iniciativa, una proposició no de llei, es va aprovar amb els 37 vots favorables de PP, PSIB, Ciutadans i el diputat Álvaro Gijón. En contra van votar els 11 diputats de Més per Mallorca, Més per Menorca, Xelo Huertas i Montse Seijas, i s'hi van abstenir els 8 parlamentaris de Podem. [Anar a la notícia +](#)

REPORTATGE

L'OLIVERA: EL SOMNI DEL PARE SEGURA

L'OLIVERA ÉS UNA HISTÒRIA DE TRENCAR MOTLLES, DE COM EL 1974 UN CAPELLÀ SE'N VA ANAR A VIURE AMB UN GRUP DE PERSONES DISCAPACITADES A UN PETIT POBLE DE L'URGELL. DE COM VAN MUNTAR UNA COOPERATIVA, VAN ANAR ADQUIRINT TERRES PER CONREAR VINYES I DE COM, 40 ANYS DESPRÉS, EXPORTEN ELS VINS A UNA DOTZENA DE PAÏSOS.

RUTH GUMBAU

El seu model cooperatiu és tan valorat arreu que fins i tot negociadors del Tractat de Pau de Colòmbia van visitar Vallbona de les Monges per inspirar-se i traslladar el seu model agrari a les zones controlades per les FARC.

No saps què és timbrar?", em pregunta el Siscu estranyat. Li he de confessar que no sé a què es refereix. "És posar el segell amb la data i el nom de cada vi. També enganxo les etiquetes, llimpio les botelles, empaqueto...". Ho explica cofoi. El Siscu fa set anys que forma part de L'Olivera, una cooperativa de vins i olis on la major part dels treballadors conviuen a la llar-residència de Vallbona de les Monges (Urgell) per a persones amb discapacitat intel·lectual.

Són les dues de la tarda. I això vol dir que tothom seu a taula per dinar plegats. No és una tradició; és un manament. Tothom que treballa, o visita, l'Olivera ha de tastar els plats de la Rosa. Plats generosos, ja que molts d'ells han estat feinejant a les vinyes. Avui tothom està especialment afectuós amb ella: s'havia de jubilar aquesta setmana però fa dos dies es va assabentar que li quedava encara un mes de feina per cotitzar: "tinc ganes de descansar però sé que ho trobaré a faltar, això és com casa meua". I es trasllada mentalment als anys 70: "Al principi era tot ben estrany, un capellà progre, molta gent jove que venia amb ell, que feien de voluntaris...".

També el recorda en Carles de Ahumada, el president de l'Olivera: "Era molt hippy, el

Foto antiga de quan van començar-ho tot. El Pare Segura és el segon a la dreta de l'imatge.

ENTRE LA MAQUINÀRIA I DONAR FEINA A LES PERSONES, ESCOLLIM LES PERSONES. PODRÍEM INCREMENTAR LA PRODUCCIÓ PERÒ NO HO NECESSITEM

pare Segura, i molt tossut. Creia que tots eren iguals: tinguessin una discapacitat o no". Parla d'ell amb un somriure. El Carles va arribar a Vallbona gairebé al principi i va poder conèixer el pare Segura. Al començament van viure a l'antiga casa del mestre. Després van construir un xalet, conegut ara com "la casa vella" i més tard vindria la residència i el celler, un projecte del qual el pare Segura va poder gaudir molt poc, ja que moriria l'any 1978.

Un celler que funciona gràcies a les enbologues, tècnics i a la mà d'obra dels nois i noies de la residència. Els que els agrada el camp i tenen una millor forma física treballen a les vinyes. La resta ho fa al celler embotellant,

etiquetant, empaquetant o el que faci falta. Aquí gairebé tot és manual: no hi ha cap màquina que reculli el raïm o que enganxi les etiquetes; es posen una per una a les ampolles que acaben de netejar, drap en mà, el Siscu, el Miquel Àngel, el Jordi o algun dels seus companys. "Entre la maquinària i donar feina a les persones, escollim les persones. Podríem incrementar la producció però no ho necessitem", explica el Carles. No són les úniques feines artesanals que s'hi realitzen: l'octau de volta que s'ha de fer cada dia a les ampolles de cava mentre reposen els llevats també es fa movent les gàbies manualment i fins i tot el degollament es fa sense congelar els sediments: tot amb les mans, la paciència necessària i la perícia adquirida al llarg dels anys. Tot i que la producció és petita (amb un màxim de 150.000 ampolles l'any), la qualitat dels seus vins i caves no ha passat desapercebuda i actualment exporten a una dotzena de països: entre ells Noruega, el Canadà o, recentment, els Estats Units.

El model de l'Olivera és reconegut arreu del món a diferents escales: per treballar amb discapacitats, per la viticultura, pel model

d'economia social que desenvolupen i també pels projectes de cooperació a tot del món en què participen: el 0,7% de totes les vendes es dedica a zones pobres o en conflicte. Per tots aquests aspectes estan acostumats que els visitin associacions i governs de molts països, com el de Colòmbia: fa només uns mesos, un membre del Ministeri de Treball d'aquest país hi va anar per aprendre el model cooperatiu i poder-lo implantar a les zones controlades per les FARC com a via de subsistència per als exguerrillers, una mesura inclosa en el Tractat de Pau.

De les 16 persones que viuen a la residència, n'hi ha algunes que no treballen i que participen al grup de teràpia ocupacional —els okupes, com els anomenen amb afecte; són les que no tenen prou capacitat per treballar o que han arribat a l'edat de la jubilació. Com l'Anita, que s'ocupa de fer els llits cada matí, que li encanta fer ganxet i les manualitats, “però també em pinto les ungles de tant en tant, eh?”, remarca. És molt detallista i li va traient les fulles que se li han enganxat al jersei de llana de l'Henar mentre parlo amb ella. L'Henar Gómez és la coordinadora de serveis de la llar.

Ella i els monitors intenten que els residents siguin el més autònoms possibles. Els atorguen tasques com plegar la roba neta, recollir la taula o encarregar-se del reciclatge. “Això últim és cosa del Josep Maria i li va valdre un premi de l'ajuntament”, explica tota inflada. Alguns treballadors decideixen quedar-se a la llar quan es jubilen, uns altres tornen amb les famílies —si és que en tenen— i altres, com la Mercè i el Paco van anar a viure sols. Es van enamorar mentre treballaven a l'Olivera. A la llar, al contrari d'altres residències, els deixaven fer vida en parella compartint habitació i quan van fer els 65 anys se'n van anar primer amb una germana i, després, tots sols a un pis.

Des de fa 8 anys l'Olivera gestiona també Can Calopa, una parcel·la de l'ajuntament de Barcelona, a la serra de Collserola a tocar de Molins de Rei, i també disposen d'una llar-residència on conviuen 12 persones que treballen a les vinyes i al celler. Però aquí la filosofia és molt diferent a la de Vallbona: mentre que a la casa original les persones que hi viuen i treballen poden estar-s'hi fins que ho vulguin, a Can Calopa tots són joves d'entre 19 i 32 anys que s'hi estaran un màxim de 6 o

7 anys. La directora de Can Calopa, la Dolors Llonch, admet que se'ls deixa molt clar que “no han d'arrelar-se aquí, han d'acabar marxant i per això se'ls ensenya a fer la bugada, a cuinar, a estalviar...”. Com el Cristian, que s'ha tret el carnet de conduir i s'acaba de comprar una moto. “Com són tan joves, els falta l'experiència i disciplina a l'hora de treballar al camp i al celler, però alhora tenen molta energia”, reconeix l'enòleg, l'Iñigo Haughey. Energia extra que necessiten a Can Calopa i és que després de diversos anys produint el Vinyes de Barcelona i el Vinyes de Collserola per ser els vins institucionals del consistori, des d'aquesta tardor s'han començat a vendre a botigues i restaurants. Aquesta nova exigència comercial aporta una motivació extra per a tot l'equip.

Tenir a les mans una copa del Vinyes de Barcelona, del Missenyora o del Naltres, és més que tenir un vi a la mà: és la moto del Cristian, el ganxet de l'Anita, el premi de reciclatge del Josep Maria, els calendaris impossibles de l'Henar i la Dolors, els records del Carles, els segells del Siscu, les vinyes de l'Iñigo i el somni del pare Segura.

ESPORTS

EL NOU CRITERI COMPTABLE DEL BARÇA AMAGA UN DEUTE DE 500 MILIONS

EL CLUB APLICA UN CRITERI DIFERENT A DELS DARRERS ANYS I PRESENTARÀ UN DEUTE DE 157 MILIONS D'EUROS, MOLT PER SOTA DEL QUÈ PRESENTARIA SI SEGUÍS APLICANT EL MATEIX MÈTODE

ADRIÀ SOLDEVILA

El Barça ha fet seu el criteri comptable de LaLiga per tal de computar-se un deute molt inferior al real. Un deute que, en qualsevol dels exercicis econòmics anteriors, faria perillar greument la continuïtat de la junta directiva. Segons una informació de SER Catalunya, el deute del club se situa al voltant dels 500 milions d'euros, una xifra que dobla els 247 milions de deute presentats i aprovats la temporada passada en l'Assemblea General Ordinària.

En només una temporada, el Barça s'ha endeutat vora de 250 milions d'euros més i ha arribat a uns límits molt elevats, una situació que, de calcular-se com el club ha fet fins aquesta temporada, posaria en risc la viabilitat de l'Espai Barça i deixaria entre l'espai i la paret una junta directiva que tindria un any per corregir i redreçar el rumb. En els estatuts modificats l'any 2013, l'entitat es va autoimposar un límit d'endeutament que no superés dues vegades l'EBITDA (beneficis abans d'impostos, interessos, depreciacions i amortitzacions).

Aquest any, l'EBITDA està situat en 177 milions d'euros i, per tant, si el deute s'hagués computat igual que en els exercicis anteriors, estaria superant de llarg el límit preestablert i faria perillar el mandat de Bartomeu. Dos exercicis consecutius incomplint aquesta norma equivalen, segons els estatuts, a la dimissió en bloc de la junta.

EL BARÇA S'HA ENDEUTAT VORA DE 250 MILIONS D'EUROS MÉS I HA ARRIBAT A UNS LÍMITS MOLT ELEVATS

Però aquesta temporada el Barça ha decidit calcular el deute seguint el criteri de LaLiga, molt més beneficiós per a l'entitat. El club deixa de sumar els deutes comercials i es descompta la tresoreria, un fet que rebaixa la xifra fins els 157 milions d'euros que seran presentats a l'Assemblea de compromissaris d'aquest dissabte.

Però en la memòria econòmica que ja ha estat entregada als compromissaris i que serà

pública el mateix dissabte -la SER n'ha donat dades-, el detall dels deutes del club demostren l'elevada xifra d'endeutament: deute a llarg termini, 172 milions; deute a curt termini, 51 milions; creditors i altres comptes a pagar, 440 milions. Tot això suma un total de 663 milions, als quals se'ls ha de descomptar l'actiu corrent, que deixa el deute net en prop d'aquests 500 milions.

I L'ESPAI BARÇA?

Javier Faus, aleshores vicepresident econòmic del club, va alertar l'any 2014 que el nou Espai Barça no es podria començar a construir si el deute net de l'entitat blaugrana superava els 200 milions d'euros. En les darreres dues temporades, la junta ha rebaixat el deute i s'ha aproximat a aquesta xifra, un fet que facilitava l'inici de les obres i la possibilitat d'engegar un nou endeutament per al projecte patrimonial. Ara bé, si el club computés com ha fet fins ara el deute net, l'Espai Barça seria actualment impossible de tirar endavant. En definitiva, el club estaria superant en 300 milions d'euros el límit autoimposat. **Anar a la notícia +**

ESPORTS

LA JUNTA DEL BARÇA NO DEBATRÀ SOBRE LA SAMARRETA D'URDANGARÍN

EL CLUB REITERA ELS MÈRITS ESPORTIUS DEL DUC PER MANTENIR LA SAMARRETA AL PALAU BLAUGRANA I NO HO POSARÀ A DEBAT DELS SOCIS

ADRIÀ SOLDEVILA

El Barça no durà el debat sobre la samarreta d'Iñaki Urdangarín penjada al Palau Blaugrana a l'Assemblea General Ordinària prevista per aquest dissabte. Així ho ha reiterat el portaveu de la junta directiva barcelonista, Josep Vives, 24 hores després que l'associació Manifest Blaugrana i el grup d'animació Dracs 1991 hagin tancat la recerca de suports sense la possibilitat de dur la qüestió a l'Assemblea.

“NO S'HAN POGUT REUNIR ELS REQUISITS I NO ÉS UNA QÜESTIÓ QUE ESTIGUI SOBRE LA TAULA PER A L'ASSEMBLEA”

“No s'han pogut reunir els requisits i no és una qüestió que estigui sobre la taula per a l'Assemblea”, ha expressat el portaveu de la directiva, que ha reiterat les paraules pronunciades l'any 2017 al voltant de la mateixa pregunta, dies després de la condemna del Tribunal Suprem a cinc anys i deu mesos de presó per prevaricació, frau i tràfic d'influències. Els actuals directius del Manchester City —on Ferran Soriano va arribar el 2012 procedent de la fallida aventura a Spanair— reconeixen que el seu CEO “és un visionari”. Certament, aquest alt executiu forjat a les aules de la competitiva ESADE, sabia que malgrat que les marques futbolístiques s'havien globalitzat —emulant el què Peter

La samarreta d'Urdangarín, al Palau Blaugrana.

Kenyon va fer al Manchester United, des de 1997— encara continuaven representant un volum de negoci massa petit dins del sector de l'entreteniment. Figurar al *Top-5* de *Fortune* quedava lluny. Per tant, en aquell moment, si el Barça volia créixer no només havia de buscar nous patrocinadors i seguidors arreu, sinó que com ho fan habitualment altres multinacionals el seu departament de *business development* havia de crear nous productes: innovar i diversificar-se. Però la política sempre acaba marcant l'agenda blaugrana i, malauradament, quan hi ha inestabi-

litat a cada bugada es perden llençols. Com així va ser.

“Sempre hem expressat el mateix criteri envers les samarretes retirades. Ho són pels mèrits esportius de totes les persones, que són inqüestionables. Formen part de la història del club”, ha manifestat Josep Vives, mostrant un respecte absolut per la recollida de signatures dels grups de socis: “Respectem els nostres socis. Quan aquest grup de socis va voler recollir signatures, des del club es va donar carta blanca perquè es pogués fer això. Seguint amb les normes perquè poguessin dur el tema a consideració.” **Anar a la notícia +**

R Esportiva

ALTRES PUBLICACIONS DEL GRUP

R Esportiva

TV La República

 món
CASTELLER

Revista Mirall

 MÉS ECONOMIA
Actualitat econòmica dels territoris de parla catalana

 EL GERIÓ DIGITAL

 dBalears
Parlarem com tu

socpetit.cat

CatalunyaLliure.cat

GEOPOLÍTICA.CAT

festa directe!cat

andorra|directe

 FOLLIM FOLLAM
IAPM de la premsa digital

La República
illesBalears

La República
País Valencià

PROPERAMENT

PROPERAMENT

PROPERAMENT